

Гаманков Д.В.,

к.е.н., ст. викладач кафедри фінансів ДВНЗ КНЕУ,
м. Київ, Україна

Gamankov D.V.,

PhD., senior lecturer of department of finance, SHEE
KNEU, s. Kiev, Ukraine

Гаманков Д.В.,

к.э.н., ст. преподаватель кафедры финансов, ГБУЗ
КНЭУ г. Киев, Украина

ОБЪЕКТИВНИ ЧИННИКИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СВІТОВОГО РИНКУ ПЕРЕСТРАХУВАННЯ

OBJECTIVE FACTORS OF FORMATION AND DEVELOPMENT OF THE GLOBAL REINSURANCE MARKET

ОБЪЕКТИВНЫЕ ФАКТОРЫ СТАНОВЛЕНИЯ И РАЗВИТИЯ МИРОВОГО РЫНКА ПЕРЕСТРАХОВАНИЯ

Ключові слова: Перестраховання, перестраховий ринок, історія перестраховання, професійні перестраховики, ретроцесія, Ллойдс, типи перестраховиків.

Ключевые слова: Перестрахование, перестраховочный рынок, история перестрахования, профессиональные перестраховщики, ретроцесия, Ллойдс, типы перестраховщиков.

Keywords: Reinsurance, reinsurance market, history of reinsurance, professional reinsurers, retrocession, Lloyd's, types of reinsurers.

Аналіз джерел.

Міжнародний ринок перестраховання досяг на кінець 2013 р. 240 млрд. дол. США, що становить 5% світового страхового бізнесу. Протягом 2013 р. цей ринок збільшився на 5,7%, в той час як зростання світового ринку страхування в цілому склало лише 0,6% [1]. Перестраховики є вагомими гравцями на світовому страховому ринку. Вони оперують мільярдними фінансовими ресурсами (табл. 1).

Таблиця 1.

ТОП – 10 світових перестраховиків та перестрахових груп у 2013 р.

Перестраховики	Країна	Збір перестрахових премій, млрд. дол.	
		2013, млрд. дол. США	2013, %
Загальні обсяги світового ринку перестраховання, у т.ч.:	Світ в цілому	240,0	100,0
Munich Re	Німеччина	36,8	15,3
Swiss Re	Швейцарія	30,5	12,7
Hannover Re	Німеччина	17,1	7,1
Berkshire Hathaway Re	США	14,8	6,2
SCOR	Франція	12,8	5,3
Lloyd's	Великобританія	11,2	4,7
Reinsurance Group of America (RGA)	США	8,2	3,4
China Re	Китай	7,4	3,1
Partner Re	Бермуди	5,4	2,3
Everest Re	Бермуди	3,9	1,6
Разом Топ-10	Світ в цілому	148,1	61,7
Решта страховиків	Світ в цілому	91,9	38,3

Складено за: [1].

Як видно з табл. 1, рейтинг перших десяти глобальних перестраховиків світу очолюють MUNICH Re і SWISS Re (на цих позиціях вони перебувають з 1990 р.). Обсяги зібраних цими двома перестраховиками страхових премій становлять, відповідно, 36,8 млрд. доларів США (15,3% світового ринку перестраховання) і 30,5 млрд. грн. (12,7% світового ринку пере-

страхування). Сукупна частка Munich Re та Swiss Re наближається до 30% ринку. Третій у списку перестраховик – Hannover Re – поступається лідерам майже вдвічі, проте оперує 17-мільярдними обсягами пере страхових премій. Обороти ж «найменшої» перестрахової компанії – зареєстрованої на Бермудах американської компанії Everest Re, яка є останньою у списку Топ-10 перестраховиків світу – становлять 3,9 млрд. доларів США (для порівняння: обсяг усього українського страхового ринку склав у 2013 р. 3,6 млрд. доларів США) [2].

Викладення основного матеріалу.

Перестраховання як окрема сфера страхової діяльності зазнала свого інтенсивного розвитку починаючи з середини XIX століття. До тієї пори перестрахові операції здійснювалися винятково самими страховиками. Досягнення науково-технічного прогресу (поява пароплавів, залізничного транспорту тощо) надали розвитку перестраховання додаткового імпульсу, адже вони породили невідомі та багатовартісні ризики, які вимагали надійного страхового покриття за допомогою перестраховання. З ростом страхових сум, компанії зіткнулися з вибором: або почати обмежувати своє покриття, що віддавало б частку їх бізнесу до рук конкурентів; або використувати механізм взаємострахування, який, втім, був швидко вичерпаний; або шукати підтримки у перестраховиків за кордоном. Геополітична ситуація на Європейському континенті на той час була нестабільною, і покладалися на іноземних партнерів національним страховикам в деяких випадках було ризиковано. В разі воєнного конфлікту вони могли відмовитися від прийнятих на себе зобов'язань.

Викладення матеріалу.

Найрозвиненішим в Європі страховим ринком у XIX столітті вважався страховий ринок Німеччини. Сама ж країна була роздробленою, до її складу входили: одна імперія (Австрія), п'ять королівств (Пруссія, Саксонія, Баварія, Ганновер, Вюртемберг), кілька герцогств та князівств, а також чотири міста-республіки (Франкфурт, Гамбург, Бремен, Любек). Політичний клімат країни був досить напруженим через конфлікт інтересів як у внутрішній, так і в зовнішній політиці. Це становило пряму загрозу бізнесу німецьких страховиків [3].

Через дефіцит ємності національного ринку німецька страхова компанія «Niederheinische Güter-Assekuranz-Gesellschaft» в 1842 р. провела спробу розмістити частину свого портфелю на страховому ринку Франції. Через різницю у політичних поглядах операція виявилася невдалою, її ціна була надто високою. У зв'язку з цим на засіданні акціонерів було прийнято рішення про створення дочірньої компанії із власним статутним капіталом, яка мала займатися виключно перестрахованням і, в першу чергу, перестрахованням власних ризиків материнської компанії. Так виникла перша перестрахова компанія, а Німеччина стала батьківщиною перестраховання.

Необхідність та особливе значення перестраховання для розвитку страхової справи отримали своє підтвердження після аналізу збитків від Великої пожежі в Гамбурзі (1842 р.). Вже у 1846 р. в Німеччині було офіційно засновано першу незалежну професійну перестрахову компанію, яка отримала назву «Kölnische Rückversicherungs-Gesellschaft» (Кельнське перестрахове

товариство). Цей найстаріший у світі перестраховик успішно функціонував понад 150 років. У 1994 р. основну частку акціонерного капіталу компанії придбав американський перестраховик «General Re», а її назву, відповідно, було змінено на «General-Colone Re». Сьогодні зазначена перестрахова компанія називається «Gen Re» і вже кілька років входить до складу страхової групи «Berkshire Hathaway» (США) [4].

У 1853 р. німецька компанія «Aachener und Münchner Feuer-Versicherungsgesellschaft» заснувала дочірню компанію «Aachener Rückversicherungsgesellschaft», яку через кілька десятиріч було придбано «US Employers' Reinsurance Corporation» (США), потім – «GE Frankona Re». Тепер вона входить до складу «Swiss Re» (Швейцарія) [3].

Схожі процеси відбувалися в інших країнах Європи, які наслідували приклад Німеччини. Так, першою спеціалізованою перестраховою компанією, заснованою поза межами Німеччини, була «Schweizerische Rückversicherungs-Gesellschaft», або «Schweizer Rück» (м. Цюрих, Швейцарія, 1863 р.). Компанія виникла в результаті злиття компаній «Allgemeine Versicherungsgesellschaft Helvetia», «Schweizerische Kreditanstalt» та «Basler Handelsbank». Оскільки швейцарський ринок пропонував досить обмежені можливості для пере страхового бізнесу, «Schweizer Rück» (згодом – «Swiss Re») швидко вийшла на міжнародний ринок, розпочавши інтенсивні перестрахові операції із закордонними партнерами [4]. Згодом, професійні перестраховики з'явилися на страхових ринках Франції та Австрії.

Натомість страхові ринки Великобританії та США професійних перестрахових компаній не мали аж до початку ХХ століття. Основна частина попиту на перестрахові послуги на ринках цих країн задовольнялася, зокрема, за рахунок страхової корпорації «Lloyd's» (Великобританія) та філії місцевих британських страховиків, які були розташовані біля «кордонів» «Lloyd's», і тому в історію увійшли під назвою «прикордонного ринку» (fringe market).

Виокремлюють два головні чинники розвитку глобального ринку перестраховання, його «рушійні ринкові сили», які діють інтегровано [5]:

- по-перше, це недостатня ємність внутрішнього страхового ринку, яка перешкоджає страховикам робити бізнес і отримувати прибутки в цій сфері;
- по-друге, це існування ризиків, які раніше виглядали непридатними для страхування, проте отримують своє страхове покриття спеціалізованими страховими компаніями або ж на основі механізму взаємного страхування.

Дефіцит ємності національних ринків завжди був основним чинником розвитку страхової галузі та призводив до появи нових гравців. Яскравим прикладом виступають товариства взаємного страхування. Досить часто вони створювалися у місцях з особливим податковим кліматом. Такими територіями були і залишаються, перш за все, Бермудські та Карибські острови, Люксембург, Ірландія і Швейцарія.

Виникнення дефіциту ємності та оголошення ризиків такими, що не придатні для страхування, зазвичай, є прямим наслідком негативного минулого досвіду. Наприклад, в США свого часу такий дефіцит виник в результаті кризи врегулювання претензій у секторі страхування відповідальності. В середині 1980-х років, у відповідь на ці виклики, були створені спеціалізовані страховики: «ACE» на Кайманових та «XL Insurance Company» на Бермудських островах [5].

Аналогічним чином світовий перестраховий ринок відреагував на велику кількість руйнівних стихійних лих, які було зафіксовано протягом 90-х років минулого століття. Великі збитки внаслідок цих стихійних лих призвели до краху ринків ретроцесії. Перестрахові компанії, що занадто поклалися на потенційні можливості ретроцесії, не змогли пережити кризу ліквідності. Це спровокувало різке зростання цін на страхові та перестрахові послуги та призвело до появи на ринку спеціалізованих перестраховиків, які вбачали у підвищеній вартості послуг шанс на отримання суттєвих прибутків. По всьому світу, а особливо – на Бермудських островах, виникла велика кількість нових перестрахових компаній (наприклад, «Partner Re» та «Mid Ocean Re»). У США була заснована спеціалізована компанія в галузі нетрадиційного перестраховання ризиків природних катастроф – «Berkshire Hathaway» [5].

Особливо жорстко внаслідок зазначених катастроф постраждав Лондонський ринок: багато синдикатів «Lloyd's» згорнули свою діяльність внаслідок банкрутства; перестали існувати деякі перестрахові компанії, що успішно працювали на Лондонському ринку протягом багатьох десятиріч років. Американські перестраховики скористалися моментом і увійшли на ринки «Старого Світу», зокрема, у 1994-1995 рр. ними були придбані «Kölnische Rück» («Colone Re»), «Frankona Re» і «Aachener Rück». З цього моменту, щоб захистити себе від «ворожих поглинань» з боку американських партнерів, європейські перестраховики почали активне репрофілювання своїх компаній, та їх злиття. Прикладом такого злиття є об'єднання «Hannover Rück» і «Eisen und Stahl» у 1996 р. [5].

Сьогодні перестраховики Західної Європи активно шукають доступи на фінансові ринки США, намагаючись скористатися їх потенційними перевагами, та продовжують відбивати «ворожі напади» потужних американських гравців. При цьому кардинально змінився характер ризиків, якими «опікують-

ся» перестрахові компанії. Якщо на початку розвитку перестраховання йшлося про ризики експлуатації ранніх вітрильних суден та звичайні ризики пожежі, ризики природних катастроф та морського піратства, то наразі йдеться про ризики авіап перевезень та космічні ризики, ризики терористичних актів тощо які за своєю складністю та вартістю набагато перевершили попередні.

Сучасний ринок перестраховання не можна назвати однорідним. Перестраховики відрізняються один від одного залежно від підходів до прийняття ризиків, їх супроводу, ринкової стратегії, специфіки перестрахового портфелю тощо. Однак певним чином типологізувати перестрахові компанії, все ж таки, можливо.

Так, «професійний перестраховик» – це компанія, яка займається винятково перестрахованням або, щонайменше – спеціалізується на наданні перестрахових послуг. На відміну від професійних перестраховиків, перестрахові послуги, пропонують також первинні (прямі) страховики. Однак прямі страховики займаються перестрахованням, в першу чергу, з метою вирівнювання обсягів покриття за своїм основним видом діяльності. Більшість страховиків обмежуються поодинокими операціями з перестраховання, хоча є випадки, коли прямі страховики відносять перестраховання до окремої лінії свого бізнесу.

Професійних перестраховиків слід відрізнити від «кептивних перестраховиків». Останні обслуговують винятково потреби своєї материнської компанії, самостійно несуть певну частину ризику, яка є прийнятною для фінансової групи, а решту розміщують на «зовнішньому» перестраховому ринку. Наприклад, один з лідерів перестрахового ринку світу, Allianz Holding, є «кептивним» перестраховиком страхової групи Allianz, хоча по праву міг би претендувати на звання «професійного перестраховика».

Заснування кептивних перестрахових компаній здійснюється, в основному, з таких причин:

- повна відсутність, або брак перестрахової ємності на ринку щодо розміщення ризиків нових типів (наприклад, ризики, пов'язані з технологічними інноваціями, погіршенням екології);
- економія коштів – витрати кептивного перестраховика зазвичай на порядок нижчі, аніж витрати професійного перестраховика на конкурентному ринку (йдеться про аквізиторські витрати, витрат на збут тощо);
- отримання доступу до перестрахового ринку;
- оптимізація структури страхового покриття – материнська компанія виступає одночасно й застрахованою стороною, тому в неї є всі важелі для оформлення перестрахової угоди якнайкраще для захисту своїх інтересів;
- отримання додаткових можливостей для легальної податкової оптимізації через відповідну оптимізацію обсягів страхових резервів всередині страхової групи.

На ринку перестраховання здійснюють перестрахові операції також так звані «дилери із взаємообміну» (reciprocity dealer). Це – прямі (первинні) страхові компанії, що приймають у перестраховання або ретроцесію бізнес від свого перестраховика в обмін на свої власні ризики. Такі первинні страховики мають доступ до великих обсягів низькоризикового бізнесу (наприклад, обов'язкове страхування відповідальності перевізника небезпечних вантажів в Україні) і обирають собі перестрахових партнерів, виходячи з їх здатності запропонувати бізнес аналогічної якості. Ця схема виникла як продукт співпраці між первинними страховиками з різних географічних регіонів та сфер бізнесу. Одночасно із перестраховим покриттям сторони отримують доступ до інших областей бізнесу. Наприклад, німецький страховик може сміливо обмінюватися бізнесом з японським страховиком, оскільки ймовірність кореляції їх претензій дуже низька і навряд чи вони коли-небудь будуть конкурентами на своїх внутрішніх ринках.

Слід зазначити, що у класичних прямих страховиків час від часу з'являється спокуса уявти на перестраховий ринок з наміром захопити певну його частину. Однак якщо вони входять на ринок простим андеррайтером, не враховуючи специфіку середовища, то наражаються на небезпеку. Для таких перестраховиків на ринку існує окремий термін – «наївна ємність» ("innocent capacity"). Він відображає той факт, що прямі страховики можуть користуватися і, коли вдається, залюбки користуються недосвідченістю подібних перестраховиків для отримання певних переваг. Наприклад, на початку 1980-х років деякі німецькі прямі страховики спробували отримати доступ через канал перестраховання до ринків Лондону та США, не маючи достатньої інформації щодо специфіки сегменту страхування відповідальності на американському страховому ринку, ризики за яким вони вирішили приймати на перестраховання. Виграли від цієї кампанії, в основному, лише європейські перестрахові брокери, які, по-перше, встановили контакти з великим та об'ємним американським ринком і, по-друге, зробили собі ім'я за рахунок цедентів. Для самих перестраховиків ця спроба, у більшості випадків, закінчилася значними фінансовими втратами.

Професіональні перестраховики теж часом «грішать» бажанням робити бізнес на «чужій території». Деякі з них іноді пропонують пряме страхове покриття від певних ризиків, що, звісно, сприймається первинними стра-

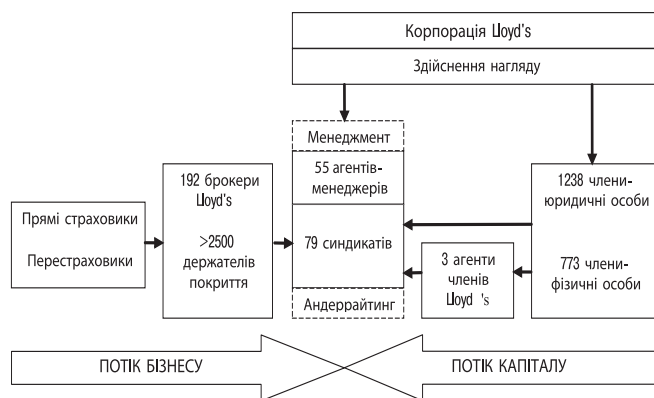
ховиками як «акт агресії» і «вторгнення до їхніх володінь». З цієї причини перестраховик завжди має зважено розсудити, чи варто користуватися такою можливістю для розширення свого бізнесу, ризикуючи при цьому погіршити або взагалі розірвати стосунки зі своїми основними клієнтами (первинними страхувиками). Те ж саме стосується, хоча й меншою мірою, спроб перестраховиків проникнути на інші ринки фінансових послуг.

Не всі перестрахові компанії надають послуги одразу по всіх сегментах страхового ринку. Невеликі перестраховики, як правило, мусять докладати зусиль, щоб забезпечити собі конкурентні переваги за рахунок спеціалізації. Великі, навпаки, намагаються запропонувати своїм клієнтам найбільш повний комплекс послуг і називаються «універсальними». Спеціалізована перестрахова компанія здатна краще реагувати на специфічні проблеми своїх клієнтів, діяти швидше та більш гнучко. З іншого боку, співпраця одразу з кількома перестраховими компаніями, кожна з яких спеціалізується в певній сфері страхової діяльності, вимагає більших адміністративних зусиль, а отже – більших транзакційних витрат з боку первинного страхувика. Лондонський ринок, наприклад, відомий на весь світ через свою спеціалізацію і, насамперед, діяльність перестрахової біржі Ллойдс (Lloyd's). Окремі її синдикати спеціалізуються не лише на конкретних напрямках бізнесу або географічних регіонах, а часто, навіть на певних відрізках страхових сум за деякими видами ризиків. Типовими представниками універсальних компаній є континентальні європейські професійні перестраховики, до когорті яких з кожним роком входить все більше американських компаній, які раніше були спеціалізованими.

На ринку Lloyd's діють 79 акредитованих синдикатів, які страхують ризики за дорученням своїх засновників, відомих як «Імена» (Names). Незважаючи на те, що традиційно «Іменами» були лише фізичні особи, після фінансової кризи 1994 р. та подальшої «реформації», до ринку Lloyd's були допущені юридичні особи. Всі синдикати-члени підпорядковуються єдиному органу регулювання Lloyd's та його представникам на ринку – акредитованим агентам-менеджерам. Організаційну структуру ринку Lloyd's можна побачити на рис. 1.

Всі синдикати-члени мають рейтинг AM Best (A Excellent XV), Standard & Poor's (A+) та Fitch (A+), їх платоспроможність додатково підкріплюється центральним фондом Lloyd's. Загальна сума страхових платежів, яку збирають синдикати Lloyd's, становить близько 38 млрд. дол. США.

Розміщення ризиків на Lloyd's відбувається, головним чином, через посередництво брокерів. Насьогодні, їх налічується близько 192 по всьому світу, всі вони акредитовані або самою організацією Lloyd's, або її місцевими представництвами. Окрім брокерів, до ринку Lloyd's допущені більш ніж 2 500 акредитованих «держателів покриття» (coverholders) – організацій, які розміщуються по всьому світу та приймають ризики на користь синдикатів за їх прямих дорученням, або, інакше, «делегованим андеррайтерським повноваженням» (delegated underwriting authority). Воно надає їм право здійснювати котирування ризику, приймати його та видавати всю необхідну документацію. За своєю суттю «держателі покриття» є класичними страховими агентами. [6]

Як і на первинному страховому ринку, на ринку перестраховування існують лідери і послідовники. Лідери розробляють договори перестраховування, визначають застереження та винятки до них, надають технічну експертизу щодо масштабів покриття і розраховують ціну перестрахової послуги. Договір перестраховування з'являється лише тоді, коли покупець приймає пропозицію перестраховика-лідера. Як правило, цьому передують тривалі та копіїкі перемовини.

Інші перестраховики, які долучаються до перестрахового покриття, здебільшого копіюють умови, узгоджені між цедентом і перестраховиком-лідером, оскільки довіряють професіоналізму лідера. Таких перестраховиків, як правило, називають «ринком послідовників» (the following market). Їх довіра до рішень, прийнятих перестраховиками-лідерами, може поширюватися не тільки на встановлення умов за новим договором перестраховування, але й на зміну умов перестрахового покриття та вартості такого

покриття протягом строку дії договору, а також на винятки за договором, обмеження та застереження.

Існують, однак, такі перестраховики, які завжди критично оцінюють вклад інших перестраховиків у справу. Ці компанії, як правило, сприймають сліпе копіювання дій компаній-лідерів як надто ризиковану стратегію і воліють вести самостійні перемовини і встановлювати власні умови перестрахового покриття. Це відбувається, в першу чергу тому, що інтереси, які переслідують «лідери» і «послідовники» не завжди співпадають, особливо якщо на процес розробки перестрахового покриття могли вплинути дружні стосунки між перестраховиком-лідером і цедентом. Наприклад, у 90-х роках на лондонському ринку певний час вельми успішно функціонував андеррайтер, який приймав на себе один відсоток від всіх ризиків, що йому пропонували, і ніколи не проводив їх перевірку. Ця стратегія була заснована на припущенні, що беручи рівну частку від кожного ризику, який обертається на ринку, перестраховик досягає того, що його портфель стає точним відображенням портфелю ринку і, в довгостроковій перспективі, перестраховик почне заробляти пропорційну частку середнього прибутку по ринку. Такий бізнес дійсно приносив перестраховикові прибутки, але лише до тих пір, поки конкуренти і перестрахові брокери не почали пропонувати йому тільки ті ризики, від яких відмовлялися інші перестраховики [5].

Перестраховики поділяються також на «чистих андеррайтерів» (net writers) та «валових андеррайтерів» (gross writers) залежно від частини ризику, яку вони вирішують залишити за собою або віддати у ретроцесію. Вибір залежить, в першу чергу, від того, в якій мірі перестраховик воліє покладатися на «зовнішній» капітал. Наприклад, багато перестраховиків на лондонському ринку враховують у своїх андеррайтингових політиках наявність та доступність ретроцесійної ємності. У часи «дешевої» перестрахової ємності, ціни на ринку ретроцесії також є низькими, іноді навіть нижчими, ніж на ринку первинного перестраховування. Це дозволяє перестраховикам досить успішно орієнтуватися в циклічних коливаннях ринку. З іншого боку, коли більша частка зобов'язань за збитки від стихійних лих на межі 80-90-х років була передресована до ретроцесіонерів, останні не змогли з ними впоратися і ринок зазнав краху. В результаті деяким перестраховикам довелося припинити свою діяльність, частина перестраховиків так і не змогла отримати від своїх ретроцесіонерів всієї суми відшкодування. Ті ж з перестраховиків, які залежали від доступного зовнішнього капіталу в значному ступеню, не змогли скористатися навіть перевагами від «затвердіння» перестрахового ринку після кризи (як відомо, твердий перестраховий ринок, або «ринок продавця», характеризується високими вимогами і малим обсягом пропозиції перестрахового покриття, що дозволяє перестраховикам заробляти на ньому значні прибутки). Виходячи з цих обставин, перестраховик має ретельно збалансовувати переваги від використання ретроцесійної ємності з ризиком потрапити в залежність від цього джерела додаткового капіталу.

Останньою характеристикою, за якою можна розподілити перестраховиків, є їх готовність експериментувати. Перестраховики можуть в більшій або меншій мірі бути готовими вести бізнес із партнерами, для яких підтримка стабільних ділових відносин не є основною метою, тобто з менш традиційно-налаштованими цедентами які, при купівлі перестрахової послуги, ставлять у центр потреб виключно розмір власного прибутку.

Висновки.

Світовий ринок перестраховування має майже 200-літню історію. Він є специфічним ринком олігополістичного типу: перші Топ-2 перестраховики оперують майже 30 процентами ринку; Топ-10 перестраховиків - більш як 60 процентами. Багато з них є ровесниками ринку і працюють на ньому впродовж десятиліть. Саме вони диктують глобальну ринкову політику у сфері перестраховування. Ринок характеризується циклічністю. Головними чинниками, які визначають розвиток глобального ринку перестраховування і впливають на його цикли, є недостатні ємності національних страхових ринків і постійне генерування світовою економікою нових, невідомих, дорогавартісних ризиків, які можуть отримати страхове покриття лише за умови залучення багатомільярдних капіталів провідних гравців цього ринку. Вивчення особливостей функціонування глобального ринку перестраховування, розуміння його інституційної структури і процесів, що на ньому відбувається, є необхідною умовою інтеграції українського страхового ринку в світовий страховий простір.

Література

1. Insurance statistics & news – CEE, Russia & CIS Market. - [Електронний ресурс]. – Заголовок з екрану. – <http://www.xprim.com/%D0%A2%D0%BE%D0%BF-10-%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%85%D0%BE%D0%B2%D1%89%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%B2-%D0%B2-2013-%D0%B3%D0%BE%D0%B4-ru-artical-119-5547.htm>.
 2. Publications | Swiss Re – Leading Global Reinsurer: [Електронний ресурс]. – Swiss Re, Sigma. – №3/2014. – [Електронний ресурс]. – Режум документу: http://media.swissre.com/documents/sigma3_2014_en.pdf.

3. Kopf, FCAS, Edwin W. «The Origin and Development of Reinsurance.» Proceedings of the Casualty Actuarial Society (Casualty Actuarial Society) XVI (1929).
 4. Bossert, Fred. «A Brief Look at the History of Reinsurance.» World-Wide News, Dec. 1979.
 5. Schwepcke, Andreas, ed., 2004, Reinsurance: Principles and State of the Art (Karlsruhe, Germany: Verlag Versicherungswirtschaft).
 6. Lloyd's Actuarial Seminar, 8 November 2013 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lloyds.com/~media/Files/The%20Market/Operating%20at%20Lloyds/Valuation%20of%20Liabilities/Lloyds%20Actuarial%20Seminar%20Nov%202013.pdf>.

Literatura

1. Insurance statistics & news – CEE, Russia & CIS Market. – [Electron resource]. – Title ekranu s. – <http://www.xprimm.com/%D0%A2%D0%BE%D0%BF-10-%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%85%D0%BE%D0%B2%D1%89%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%B2-2013-%D0%B3%D0%BE%D0%B4-ru-articol-119-5547.htm>.
 2. Publications | Swiss Re – Leading Global Reinsurer: [Electro. resource]. – Swiss Re, Sigma. – №3 / 2014. – [E-resource]. – Access mode: http://media.swissre.com/documents/sigma3_2014_en.pdf.
 3. Kopf, FCAS, Edwin W. «The Origin and Development of Reinsurance.» Proceedings of the Casualty Actuarial Society (Casualty Actuarial Society) XVI (1929).
 4. Bossert, Fred. «A Brief Look at the History of Reinsurance.» World-Wide News, Dec. 1979.
 5. Schwepcke, Andreas, ed., 2004, Reinsurance: Principles and State of the Art (Karlsruhe, Germany: Verlag Versicherungswirtschaft).
 6. Lloyd's Actuarial Seminar, 8 November 2013 – [Electron resource]. – Access: <http://www.lloyds.com/~media/Files/The%20Market/Operating%20at%20Lloyds/Valuation%20of%20Liabilities/Lloyds%20Actuarial%20Seminar%20Nov%202013.pdf>.

Литература

1. Страховая статистика и новости – ЦБЕ, России и СНГ Market. – [Електронний ресурс]. – Заголовок с экрана. – <http://www.xprimm.com/%D0%A2%D0%BE%D0%BF-10-%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%85%D0%BE%D0%B2%D1%89%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%B2-2013-%D0%B3%D0%BE%D0%B4-ru-articol-119-5547.htm>.
 2. Публикации | Swiss Re – ведущий мировой перестраховщик: [Електр. ресурс]. – Swiss Re, Sigma. – №3 / 2014. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://media.swissre.com/documents/sigma3_2014_en.pdf.
 3. Kopf, FCAS, Эдвин У. «Происхождение и развитие перестрахования.» Труды несчастных Обществ актуариев (Casualty Общество актуариев) XVI (1929).
 4. Боссерт, Фред. «Краткий взгляд на историю перестрахования.» Всемирная Новости, декабрь. 1979.
 5. Schwepcke, Андреас, изд, 2004, перестрахования: Принципы и современное состояние (Карлсруэ, Германия: Verlag Versicherungswirtschaft).
 6. Семинар Ллойда актуарной, 8 ноября 2013 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lloyds.com/~media/Files/The%20Market/Operating%20at%20Lloyds/Valuation%20of%20Liabilities/Lloyds%20Actuarial%20Seminar%20Nov%202013.pdf>.

www.lloyds.com/~media/Files/The%20Market/Operating%20at%20Lloyds/Valuation%20of%20Liabilities/Lloyds%20Actuarial%20Seminar%20Nov%202013.pdf.

АВТОРИ

Гаманков Д.В., к.е.н., ст. викладач кафедри фінансів ДВНЗ «Київський національний економічний університет Імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна, 02000, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1, тел.: +380 (44) 456-31-62.

AUTHORS

Gamankov D.V. k.e.n. Art. vkladach CHAIR finansiv DVNZ «Kievskiy natsionalny ekonomichny universitet Imeni Hetman», m. Kyiv, Ukraine, 02000, m. Kyiv, Prospect Peremohy, 54/1, tel. : +380 (44) 456-31-62.

АВТОРЫ

Гаманков Д.В., к.е.н., ст. викладач кафедри фінансів ДВНЗ «Київський національний економічний університет Імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна, 02000, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1, тел.: +380 (44) 456-31-62.

РЕФЕРАТ

УДК 368.029(100)

Гаманков Д.В., Об'єктивні чинники становлення та розвитку світового ринку перестраховання / Д.В. Гаманков // Фінансові послуги №1. – К.: КНЕУ, ВД «Україна Бізнес» – 2015.

Стаття присвячена характеристиці розвитку світового перестрахового ринку з плином часу. Проаналізовано випадки злиттів та поглинань найбільших перестрахових компаній, виникнення світових перестрахових центрів та розмежування сучасних перестрахових компаній на різні типи.

ABSTRACT

UDK 368.029(100)

Gamankov D.V., Objective factors of formation and development of the global reinsurance market / D.V. Gamankov // Financial Services №1. – K.: Kiev, KNEU, VD «Business Ukraine» – 2015.

The article is devoted to the development of the global reinsurance market over time. The analysis was made about mergers and acquisitions of the largest reinsurance companies, about the emergence of global reinsurance centers and about modern division of reinsurance companies onto various types.

РЕФЕРАТ

УДК 368.029(100)

Гаманков Д.В., Объективные факторы становления и развития мирового рынка перестрахования / Д.В. Гаманков // Финансовые услуги №1. – К.: КНЕУ, ВД «Украина Бизнес» – 2015.

Статья посвящена характеристике развития мирового перестраховочного рынка с течением времени. Проанализированы случаи слияний и поглощений крупнейших перестраховочных компаний, возникновения мировых перестраховочных центров и разграничения современных перестраховочных компаний на различные типы.

УДК 368.021
UDK 368.021

СТРАХОВІ РИНКИ РОСІЇ ТА УКРАЇНИ В ГЛОБАЛЬНОМУ СТРАХОВОМУ ПРОСТОРИ

INSURANCE MARKETS OF RUSSIA AND UKRAINE IN THE GLOBAL INSURANCE SPACE

СТРАХОВЫЕ РЫНКИ РОССИИ И УКРАИНЫ В ГЛОБАЛЬНОМ СТРАХОВОМ ПРОСТРАНСТВЕ

Гаманкова О.О. – д.е.н., професор, завідувач кафедри страхування ДВНЗ КНЕУ, м. Київ, Україна
 Домніна О.Л. – к.т.н., доцент, доцент кафедри фінансів і кредиту Волзької ДАВТ, м. Нижний Новгород, Росія
 Комарова Н.В. – к.е.н., доцент, доцент кафедри управління ризиками і страхування, Санкт-Петербурзький державний університет, м. Санкт-Петербург, Росія
 Чернова Г.В. – д.е.н., професор, кафедра управління ризиками і страхування, Санкт-Петербурзький державний університет, м. Санкт-Петербург, Росія

Gamankova O.A. – Doctor of Economics, Professor, head of insurance Insurance Department SHEE KNEU, s. Kyiv, Ukraine
 Domnina O.L. – Ph.D., Associate Professor of Finance and Credit Department of the Volga SAWT, Nizhny Novgorod, Russia
 Komarova N.V. – Ph.D., Associate Professor of Risk-Management and Insurance Department, St. Petersburg State University, St. Petersburg, Russia
 Chernova G.V. – Doctor of Economics, Professor of Risk-Management and Insurance Department, St. Petersburg State University, St. Petersburg, Russia

Гаманкова О.А. – д.э.н., профессор, заведующий кафедрой страхования ГВУЗ КНЭУ, г. Киев, Украина
 Домнина О.Л. – к.т.н., доцент, кафедра финансов и кредита, Волжская ГАВТ, г. Нижний Новгород, Россия
 Комарова Н.В. – к.э.н., доцент, кафедра управления рисками и страхования, Санкт-Петербургский государственный университет, г. Санкт-Петербург, Россия
 Чернова Г.В. – д.э.н., профессор, кафедра управления рисками и страхования, Санкт-Петербургский государственный университет, Санкт-Петербург, Россия

Ключові слова: Страховий ринок Росії; страховий ринок України; проникнення страхування; щільність страхування; іноземний капітал на ринку; концентрація страхового ринку; структура ринку за видами страхування; інвестиційна привабливість страхового ринку.

Keywords: Insurance market of Russia; insurance market of Ukraine; insurance penetration; insurance density; foreign capital in the market; concentration of the insurance market; market structure by type of insurance; investment attractiveness of insurance markets.

Ключевые слова: Страховой рынок России; страховый рынок Украины; проникновение страхования; плотность страхования; иностранный капитал на рынке; концентрация страхового рынка; структура рынка по видам страхования; инвестиционная привлекательность страхового рынка.